

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 4 marca 1953 r.

w sprawie szacowania oraz ustalania ryczałtów wartości pieniężnej świadczeń w naturze dla celów podatku od wynagrodzeń.

Na podstawie art. 4 ust. 6 i 8 ustawy z dnia 4 lutego 1949 r. o podatku od wynagrodzeń (Dz. U. Nr 7, poz. 41) zarządza się, co następuje:

§ 1. Wartość całodziennego wyżywienia w postaci posiłków w stanie przyrządzonym, wydawanych pracownikowi, jego współmałżonkowi oraz członkom rodziny pracownika w rozumieniu art. 13 ustawy o podatku od wynagrodzeń w miejscu pracy bądź w lokalu wskazanym przez pracodawcę do spożycia na miejscu lub zabrania ze sobą — ustala się w wysokości 4 zł 70 gr. Przy wydawaniu tylko obiadów wartość tego posiłku ustala się w wysokości 2 zł 90 gr, a przy wydawaniu tylko kolacji lub śniadań — w wysokości po 90 gr za każdy posiłek. Jeżeli jednak układy zbiorowe przewidują wyższe ustalenie wartości wyżywienia, przyjmuje się wartość określoną w układzie zbiorowym.

§ 2. Wartość pieniężną bezpłatnego mieszkania służbowego przyjmuje się według ustawowych norm czynszu. W razie udzielenia przez pracodawcę mieszkania służbowego w formie odpłatnej według cen niższych od ustawowych norm czynszu, doliczeniu do wartości pieniężnej podlega różnica pomiędzy ustawową normą czynszu a kwotą faktycznie zapłaconą przez pracownika.

§ 3. Wartość pieniężną światła przyjmuje się według zużycia i obowiązujących w danej miejscowości cen energii elektrycznej lub gazu. W razie niemożności ustalenia wartości światła w sposób wyżej wskazany, wartość jego przyjmuje się w wysokości 3 zł 90 gr miesięcznie od jednej izby.

§ 4. Wartość pieniężną opału przyjmuje się w wysokości 25 zł miesięcznie od jednej izby w okresie całego roku.

§ 5. 1. Wartość pieniężną jednej tony węgla, jak również równowartość 750 m³ gazu, odpowiadających 1 tonie węgla, jako deputatu branzowego, ustala się na 251 zł 25 gr.

2. Ryczałt wartości pieniężnej świadczeń w naturze w postaci węgla jako deputatu branzowego ustala się w

ten sposób, że przysługującą rocznie ilość węgla na podstawie przepisów układu zbiorowego pracy, wycenioną na podstawie ust. 1, dzieli się przez ilość okresów wypłaty wynagrodzenia w roku kalendarzowym; iloraz tej sumy stanowi podstawę opodatkowania w poszczególnym okresie wypłaty wynagrodzenia.

§ 6. Wartość pieniężną użytkowania roli przyjmuje się w cenie odpowiadającej 2 kwintalom żyta z jednego hektara ziemi ornej.

§ 7. Ustala się ryczałt wartości pieniężnej świadczenia w naturze w postaci 1 l piwa dziennie, otrzymanego na podstawie układu zbiorowego pracy przez pracowników przemysłu piwowarsko-słodowniczego, na 35 zł miesięcznie.

§ 8. Świadczenia w naturze nie wymienione w §§ 1 — 7 szacuje się w sposób następujący:

- 1) jeżeli w stosowanych układach zbiorowych pracy podana jest równowartość pieniężna tych świadczeń — według tej równowartości,
- 2) w innych przypadkach — według cen obowiązujących w dniu wydania świadczenia w sprzedaży spójwcom.

§ 9. W przypadkach wypłacania w pieniądzu równowartości świadczeń w naturze opodatkowaniu podlega cała równowartość pieniężna.

§ 10. Przepisy niniejszego zarządzenia dotyczą świadczeń w naturze wydanych po dniu 31 marca 1953 r.

§ 11. Traci moc zarządzenie Ministra Finansów z dnia 6 czerwca 1951 r. w sprawie szacowania oraz ustalania ryczałtów wartości pieniężnej świadczeń w naturze dla celów podatku od wynagrodzeń (Monitor Polski z 1951 r. Nr A-49, poz. 650 i z 1952 r. Nr A-48, poz. 658).

§ 12. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 kwietnia 1953 r.

Minister Finansów: *T. Dietrich*